

תפילתי כל לילה. אני פשוט שבע מהחיים!

אני פשוט שבע. ניסיתי להצטרף למועדון קשישים, אבל לא יכולתי לסבול את השיחות על מחלות, תרופות וכאבים. "ילדיי מנסים לשכנע אותי לעבור לגור בבית-אבות. אני לא מסכים. אני יודע מסיפורים של אחריים מה קורה לאדם שנכנס לבית-אבות. הרבה פעמים הילדים פשוט מנתקים קשר, בטוחים שהאיש בידיים טובות, אז לא צריך לבוא יותר לבקר. "אני מתקנא בחברות שבהן על הוקנים ללכת למות בהרים. אולי זה נשמע אכזרי, פעם חשבתי כך, היום אני בטוח שאם ישאלו

טיפולים רפואיים, שינה וחזור חלילה. מה ניתן לעשות לאלה מהזקנים הרוצים למות, איך ניתן לעזור להם בכך? איך ניתן לעזור לאותם זקנים שהגיעו להכרה חד-משמעית כי שבעו מהחיים, אך הם חלשים מכדי להגיע לקופסת כדורי-השינה? הר"ר ר"י, מומחה לגריאטריה, נתקל ב"בעייה מדי יום. הוא מוכן להשיב, אך ללא זיהוי שמו: "זכותו של הזקן, ברגע שאינו יכול יותר לטפל בעצמו, להפסיק לחיות. לצערי, אני יכול לומר דברים אלה רק ברמה הפילוסופית.

היים. זוהי עבירה חמורה ביותר. כאדם, מותר לי להרהר בחוסר-הצדק שנעשה לציבור לא-קטן של אנשים — לאותה אוכלוסיית-קשישים שהגיעה לרווייה. "לשימחתי, ואני לא אומר זאת בצנינות, בהרבה מיקרים של זקנים חולים, כשנגמר להם הכוח להילחם, הם אינם מצליחים לצאת מהמחלה. הם נפטרים. הגיע לטיפול קשיש אחרי ניסיון-התאבדות. הוא כעס ואני הבנתי אותו. הוא שאל אותי האם זה הוגן. איזו מן חברה היא זו המאלצת אותי לשוב ולנסות להתאבד. הוא התכוון לכך. הוא גם הצליח."

מהם כי יעזרו לה לגמור עם זה. היא התכוונה שיעזרו לה למות. ילדיה מספרים כי היא עשתה זאת בעודה בהכרה מלאה. היא הסכימה להם כי עייפה מהחיים, עייפה מהמאבק. הוחלט להשאיריה בבית. המישפחה היתה לידה 24 שעות ביממה. אחרי תקופה מסוימת הוזמנה מטפלת מיוחדת להיות עם חנה כמה שעות ביום. יום אחר קיבלה בתה של חנה שיחת-טלפון בהודעה. היא הגיעה לרירת אמה, וסופר לה כי חנה עלתה לגג הבניין וניסתה לקפוץ. חנה היתה נחושה ברעתה.



אנשים כגילי, ברוב המיקרים הם יחשבו שזה הפיתרון הנכון ביותר. צריכים לתת לאנשים זקנים לצאת ממעגל-החיים כשהם רוצים. דיכאון ותחושת-ברידות. פחד מגוף שאינו מתפקד כראוי, מימים העוברים ללא עניין. יותר ויותר חברים נפטרים. אנשים מאבדים את בני-זוגם. העולם נעשה מנוכר. המחלות מכבדות, המעורבות בחברה פעילה פוחתת. החיים נכנסים למעגל אינסופי של יקיצה,

"כרופא, אני מחוייב לנסות ולהציל כל אדם. אני חייב להיאבק על חיי-אדם בכל מי חיר, גם אם הוא בן 90. לפני כמה שבועות נקראתי לחדר-ניתוח בניסיון להחיות זקן כבן 80. כמה רופאים נלחמו על חייו. מצאתי את עצמי חוזר ושואל: האם האיש רוצה בכלל שיצילו אותו? האם הוא רוצה להשאר בחיים? זוהי בעייה קשה. "אסור לי כרופא לקבל החלטה על הפסקת

חנה אור נפטרה לפני ארבע שנים. היא היתה בת 75 במותה. חנה התאבדה בעזרת בני-מישפחה. כל המישפחה לקחה על כך אחריות. המיקרה לא הגיע לכותרות. במישפחה מלוכרת סוגרים עניינים כפנים. חנה חלתה בסרטן. בשלבי המחלה הראשוניים היא הסכימה לעבור טיפולי-הקרנות וטיפולים כימותראפיים. היא התעייפה. המחלה לא נבלמה. היא קראה לשני ילדיה וביקשה

בהתייעצות עם הרופא המטפל הוחלט לה-פסיק לתת לחנה תרופות. תרופות נגד כאבים היו התרופות היחידות שקיבלה. חנה החליטה להפסיק לאכול. רצונה כובד. עד לאיבוד הכרתה היא נשארה בביתה, כשכני-מישפחה לצידיה. רק לאחר מכן הוזמנה המישפחה אמבולנס. שבע שעות לאחר מכן נפטרה חנה. היא מתה בכבוד. היתה לה מישפחה שעזרה לה.